

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Sodalitatis B. Mariae Virginis. siue Exercitium Spirituale Christianae Pietatis

Véron, François

Coloniae Agrippinae, 1505 [i. e. 1605]

4. Quid per diem reuocandum in memoriam, & de eiaculatorijs
orationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46577)

manibus tradi nocentium, & Crucis subire tormentum: Qui tecum viuit & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum, Amen.

Vesperī autem.

Gratiam tuam, quæsumus Domine, mentibus nostris infunde, vt qui Angelo nunciante Christi filij tui Incarnationem cognouimus, per Passionem eius & Crucē ad Resurrectionis gloriam perducamur. Per Christum Dominum nostrum, Amē.

Sunt tamen, qui singulis illis horis; manē inquam, meridie & vesperi; tribus illis versiculis, & triplici Salutationi Angelicæ subijciāt iam dictam orationem, Gratiam tuam, &c. Nec incongruē, cum in ea Collecta mentio fiat & Incarnationis, & Passionis, & Resurrectionis, quæ tria sunt mysteria, quorum meminisse tribus hisce horis debemus.

PARS QUARTA.

Quid subinde per diem reuocari in memoriam debeat, & de orationibus eiaculatorijs.

Quo sit homo per diem magis sibi præsens, meliusq; actiones suas moderetur, in rem est reuocare subinde in memoriam quæ benè proposuit. Erit enim

nim id taciti monitoris loco, quo circum-
spectè omnia sua exequatur.

2. Expedit vehementer, vt antequam ne-
gotium aliquot aggrediamur, vel quopi-
am eamus, paucis apud nos expendamus,
quæ occurrere possint discrimina, & occa-
siones peccati, vt contra nos muniamus,
& armemus.

3. Frequentissimè per diem animū suum
oportet ad Deum breui aliqua, ceu iacu-
latoria oratione conuertere, vt illum no-
bis esse semper præsentem cognoscamus.

Orationes autem iaculatoriæ sunt bre-
ues aliquæ, & feruidæ mentis in Deum e-
leuationes, seu preces, quas ex intimo cor-
dis affectu, ceu iacula quædam, & sagittas
in Deum homo mittit, quibus penetret, &
quasi sauciet, sibi que aperiat amantissimū
illius cor, & pectus benignissimum. Incre-
dibile est, quàm eiusmodi orationes, &
Deo acceptæ sint, & hominem accendant
in Deum. Eas propterea sancti viri sæpè v-
surpârunt, vt videre est in Dauide & B. Au-
gustino (cæteros vt in præsentia omit-
tamus:) ideoque partim ex psalmis, partim
ex B. Augustini Confessionum libris pau-
culas eiusmodi preces adferemus, quas So-
dales sensim & commendare memoriæ, &
vsurpare, & quando volent, de ijs meditari
poterunt.

*Quæ dicantur
oratio-
nes iacula-
torie.*

*Eiaculatoria orationes ex
Psalms.*

- Psalms.* 8. **D**omine, Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra.
17. Diligam te, Domine fortitudo mea; Dominus firmamentum meum, & refugium meum.
31. Anima mea tibi (Domine) viuet, & semen meum seruiet tibi.
30. Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine, quam abscondisti timentibus te.
34. Dic animæ meæ, Domine, salus tuæ ego sum.
41. Quemadmodum desiderat ceru⁹ ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te, Deus. Sitiuit anima mea ad Deum fontem viuum. quando veniam, & apparebo ante faciem Dei?
56. Paratum cor meum Deus, paratum cor meum.
72. Quàm bonus, Israel, Deus his qui recti sunt corde.
- Ibid.* Quid mihi est in cælo, & à te quid volui super terram. Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.
- Ibid.* Mihi autem adhærere Deo bonum est, ponere in Domino Deo spem meam.

Quàm

Quàm dilecta tabernacula tua, Domine Deus virtutum; concupiscit, & deficit anima mea in atria Domini. 35.

Beati qui habitant in domo tua Domine; in secula seculorum laudabunt te. *Ibid.*

Melior est dies vna in atrijs tuis super millia. *Ibid.*

Benedic anima mea Dominum, & omnia quæ intra me sunt, nomini sancto eius. 102.

O Domine, quia ego seruus tuus, ego seruus tuus, & filius ancillæ tuæ. (Ecclesiæ, scilicet, & Mariæ.) 115.

Fiat Domine cor meum immaculatū, vt non confundar. 118.

Totus integer hic Psalmus 118. plenus est eiuscemodi eiaculatorijs precibus.

Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena? 136.

Adhæreat lingua mea faucibus meis? si non meminero tui Syon. *Ibid.*

Proba me Deus, & scito cor meum, interroga me, & cognosce semitas meas: Et vide; si via iniquitatis in me est, & deduc me in via æterna. 138.

Notam fac mihi viam, Domine, in qua ambulem, quia ad te leuaui animam meam. 142.

Magnus Dominus, & laudabilis nimis, & magnitudinis eius non est finis. 144.

M 5

Mag.

146. Magnus Dominus, & magna virtus eius, & sapientiæ eius non est numerus.

*Eiaculatoriæ orationes ex B. Augustini
Confessionum libris.*

Ex lib. 1. c. 1. Fecisti nos Domine ad te, & inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te.

5.5. Quis mihi dabit, Domine, vt venias in cor meum, & inebries illud, vt obliuiscar mala mea, & vnum bonum meum amplectar te.

Quid tibi sum ego, vt amari te iubeas à me, & nisi faciam, irascaris mihi, & miseris ingētes misérias? Paruane est ipsa miseria, si non amem te.

Noli abscondere à me faciem tuā, Domine; moriar, ne moriar, vt eam videam.

Angusta est domus animæ meæ, quo venias ad eam, dilatetur à te. Ruinosa est, refice eam.

*Ex lib. 3.
cap. 11.* Obone Deus omnipotens, qui sic curas vnumquemq; nostrum, tanquā solum cures, & sic omnes, tanquam singulos.

*Ex lib. 4.
c. 1.* Quid ego sum mihi, Domine, sine te, nisi dux in præcepis?

Aut quid sum, cum mihi benè est, nisi fugens lac tuum, aut fruens te cibo, qui nō corrumpitur?

Te

Te nemo, bone Deus, amittit, nisi qui c. 9.
dimittit. Et qui dimittit; quo it, aut quo fu-
git, nisi à te placato ad te iratum?

O Domine Deus noster, in velamen- c. 16.
to alarum tuarum speramus, protege nos,
& porta nos; quoniã firmitas nostra quan-
do tu es, tunc est firmitas; cum autem no-
stra est, infirmitas est.

Laudet te, Domine, anima mea, vt a- Lib. 5. c. 14.
met te, & confiteatur tibi miserationes
tuas, & laudet te.

Taceat laudes tuas, Domine, qui mi- Lib. 6. c. 7.
serationes tuas non considerat, quæ tibi de
medullis meis confitentur.

Væ animæ audaci, quæ sperauit si à te c. 16.
recessisset, aliquid se melius habiturã, ver-
sa, & reuerfa in tergum, & in latera, & in
ventrem, & dura sunt omnia, & tu solus,
Domine, requies.

O æterna veritas, & vera caritas, & ca- Lib. 7. c. 6.
ra æternitas, tu es Deus meus, tibi suspiro,
die, ac nocte.

Mihi adhærere tibi, Domine, bonum c. 11. 22.
est; quia si non mansero in te, nec in me
potero.

Hei mihi, quàm excelsus es, Domine Lib. 8. c. 3.
in excelsis, & quàm profundus es in pro-
fundis? & nunquam recedis, & vix redimus
ad te.

Cognoscam te, cognitor meus, cog- Lib. 10. c. 8.
noscam

M 6

noscam

noscam te, sicut & à te cognitus sum. Virtus animæ meæ intra in eam, & coapta tibi, vt habeas, & possideas sine macula, & ruga?

64. 6. Domine amo te, percussisti cor meū verbo tuo, & amaui te. Sed & cælum, & terra, & omnia quæ in eis sunt, ecce vndique mihi dicunt, vt amem te, nec cessant dicere omnibus, ita vt sint inexcusabiles.

6. 27. Serò te amaui, pulchritudo tam antiqua, & tam noua, serò te amaui. Ecce tu intus eras, & ego foris. Mecum eras, & tecum non eram.

64. 29. Vocasti me, Domine, & clamasti, & rupisti surditatem meam.

Coruscasti, splenduidisti, & fugasti cæcitatem meam, flagrasti, & duxi spiritum, & exarsi in pacem tuam.

Tota spes mea Domine non nisi in magna valdè misericordia tua. Da quod iubes, & iube quod vis.

Minus te amat Domine, qui tecum aliquid amat, quod propter te non amat.

O amor, qui semper ardes, & nunquã exstingueris, caritas Deus meus, accende me. Continentiam iubes? Da quod iubes, & iube quod vis.

Li. 11. c. 14. Ecce Domine, coelum & terra clamāt quòd facta sint. Tu Domine, fecisti ea, qui pulcher es, pulchra sunt enim; qui bonus

bonus es, bona sunt enim; qui es, sunt enim: Sed nec ita pulchra sunt, nec bona sunt, nec ita sunt, sicut tu conditor eorum, cui comparata, nec pulchra sunt, nec bona sunt, nec sunt.

O quàm excelsus es, Domine, & humiles corde sunt domus tua. *Lib. 6. 32.*

Tu enim erigis elisos, & non cadunt, quorum fortitudo tu es.

Tu Deus diligenti te quantum præcipis, ostendis ei te, & sufficit ei, & ideo non declinat à te, nec à se. *Lib. 12. c. 15.*

Non eguisti me, Domine, nec ego bonum tale sum, quo tu adiuueris; Non sic te colo, quasi terram, ut sis incultus, si te non colam: sed seruiò tibi, & colo te, ut de te mihi benè sit, à quo mihi est, ut sim cui benè sit. *Lib. 13. c. 1.*

Scio Domine, quia malè mihi est præter te, non solum extra me, sed & in meipso; & omnis mihi copia, quæ Deus meus non est, egestas est mihi.

PARS QUINTA.

Exercitium vespertinum.

AD vitam hominis rectè formandam vehementer iuuat, ut certum sit, quoad fieri potest, tempus vespere incumbendi, & mane surgendi; inter quæ duo tem-

M 7   pora